

[Aksel Larsen.]

Naar de socialdemokratiske Fagforbundslederes Autoritet svækkes, naar Medlemmerne, selv om de endnu har Vælgerforeningskortet i Lommen, ikke mere retter sig efter Diktatet fraoven, ikke mere respekterer de fagforeningsfjendske Love, som Regeringen gennemfører her i Rigsdagen, saa er det ikke for meget sagt, at det er et Udtryk for Kolossen, der vakler paa Lerfodderne. Og den Dag kommer, da Arbejdernes Klassebevidsthed, deres socialistiske Kampvilje og deres Frihedstrang faar dem til at kaste alle de traditionelle og juridiske Lænker, Socialdemokratiet har anbragt paa dem, og da de skrider til Handling, selv om det ogsaa er den Slags Handling, der af Socialdemokratiet betegnes som Fantasteri og Nedbrydningsarbejde over for et ordnet Samfund.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen holdt en Lovprisningstale over det bestaaende Samfund og den enestaaende Frihed, der findes i dette Samfund. Det har vi hørt før fra radikal Side, vi har ogsaa hørt det fra socialdemokratisk, og vi hører det i det hele taget altid fra Magthaverne i Samfundet. De, der er Flertallet, mener, at Friheden er ideel i Tinget, og de, der er Tilhængere af det bestaaende Politisamfund, hævder, at Friheden her i Landet er ideel, eller at den, som Justitsministeren har sagt, er fuldkommen. Ja, vi har jo set denne Frihed, og vi har set dens Fortolkning ved Politiets Hjælp, naar det er blevet sat ind over for de forskellige Strejker. Ikke alene er det et Symbol paa Friheden, naar man forbyder Strejker, men det er ogsaa et Symbol paa Friheden, naar man sender Politibetjente ud for at arrestere de strejkende, beslaglægge deres Strejkekasser og foretage lignende Ting.

I denne Forbindelse vil jeg gerne rette en Forespørgsel til Justitsministeren. Det skal indrømmes, at han har holdt Politiet til Ilden. Det har været i en utrolig Aktivitet, saavel under Slagteriarbejdernes og Søfolkenes Strejker i Foraaret som under de senere ulovlige Strejker. Hvordan er det med Politiet, naar det ikke drejer sig om menige Søfolk, men om Søfolkenes overordnede?

Jeg har liggende her Beskrivelse af en Sag vedrørende Det forenede Dampskibsselskabs Dampner „Dagmar“. Den har i Nordsøen sejlet forbi en Jagt, der blussede om Hjælp og var ved at synke. Kaptajnen saa det, Mandskabet saa det, men Kaptajnen nægtede at dreje bi, nægtede at sætte en Baad ud, nægtede at hjælpe det syn-

kende Skib, han sejlede videre, og der er siden ikke sket ham noget. Det er bevist, at det virkelig var et synkende Skib, han passerede, Besætningen blev reddet i det alleryderste Øjeblik af en tysk Dampner. Men der er ikke saa meget som afholdt Søforhør i denne Sag. Derimod har Det forenede Dampskibsselskab afskediget hele Besætningen for at være fri for disse ubehagelige Vidner til Affæren, og Kaptajnen har man givet Ferie.

Men Justitsministeren interesserer sig ikke for Sagen, han sætter ikke Politiet i Virksomhed. Det drejer sig nemlig ikke her om nogle Søfolk, som er traadt Redernes Udbytterinteresser for nær; det drejer sig om en Kaptajn, som har varetaget Det forenede Dampskibsselskabs Aktionærinteresser ved ikke at forsinke sit Skib for nogle Menneskelivs Skyld — derfor er der naturligvis ingen Grund til at lade Frihedens og Retfærdighedens Engle med Politistav i Haanden træde i Funktion her.

Medens vi er ved dette Emne, er det paakrævet at gaa ind paa et andet Spørgsmaal, der sorterer under Justitsministerens Domæne. Det er Forholdene i Regeringens politiske Parti. Der er ikke Tid til, jeg anser det heller ikke for nødvendigt, i kronologisk Rækkefølge at genfortælle hele Carlis Hansen—Vogel-Sagen. Det maa være nok at erindre om, at 3 Nazister paa aaben Gade i København kidnappede en tysk Emigrant, bortførte ham til en Villa i Charlottenlund, svinebandt og mishandlede ham, at det lykkedes ham at flygte fra dem, hvorpaa Nazisterne tilkaldte, ikke Ordenspolitiet, men det politiske Parti, der kom til Stede og arresterede den mishandlede og delvis bagbundne Emigrant, medens man hilste venskabeligt paa Hr. Carlis Hansen og senere omgikkes ham lige saa venskabeligt under visse fredelige Afhøringer paa Politigaarden.

Emigranten blev straffet, fordi hans Pas ikke var i Orden, og senere udvist af Landet — tankevækkende nok blev han udvist, Dagen før Carlis Hansen skulde i Landsretten. Den egentlige Forbryder, Nazisten Carlis Hansen, fik en beskedent Straf, blev ladet paa fri Fod og fik Lov til at flygte. Under Sagen blev det oplyst, at der eksisterede det mest venskabelige Samarbejde mellem det saakaldte nazistiske Parti, hvori Carlis Hansen var Underfører, og det politiske Parti med hans Navnefælle Andreas Hansen i Spidsen. Senere er Sagen blevet trævlet yderligere op. F. Eks. oplyses det, at en Tysker, der opholdt sig her i Landet paa falske Papirer, har været med til Bort-